

Sakramentsandakt og velsignelse

Det er andre ganger vi kan vise Jesus hvor mye vi elsker ham og setter pris på hans legemes og blods gave. I sakramentsandakten blir en stor vigslat hostie plassert i en spesiell holder slik at vi kan tilbe den. Denne er kalt en monstrans og den er ofte dekorert med gyldne stråler, som trekker vår oppmerksomhet. I denne andakten kan vi komme spesielt nær Jesus, og det gis tid for bønn, hymner og stille meditasjon over Ham.

På slutten av andakten, ved velsignelsen, vil presten eller diakonen velsigne oss med monstransen med hostien. I mange kirker er alterets sakrament jevnlig utstilt på denne måten for en time eller så, for å gi folk en sjanse til bønn og refleksjon, og vokse i nærhet til Ham.

Verdien av bønn foran det Allerhelligste sakrament.

Over hele verden, hver dag, ber tusenvis av mennesker stille, hele tiden, til Jesus i det Allerhelligste sakrament i tabernakelet.

De fleste av oss har travle og stressete liv. En kirke tilbyr oss en plass hvor vi kan finne fred og stillhet, litt "rom". Fordi vi vet at Jesus Kristus er tilstede i tabernakelet i sitt legeme, er en kirke den beste plassen for å finne ro og til å lytte til hva Gud har å si oss i våre liv. Det er derfor vi prøver å holde våre kirker åpne hele dagen.

En berømt helgen i 1800-tallets Frankrike, Jean Marie Vianney, beskrev en gang bønn foran tabernakelet slik: "*Han ser på meg, og jeg ser på Ham.*" Nærmere vår tid sa kardinal Basil Hume "*det er en vidunderlig vane å bare sitte eller knele i det Allerhelligste sakraments nærvær.*"

Husk hva Jesus sa ved den siste nattverd: "**Dette er mitt legeme... Dette er min blods kalk.**" Det er på grunn av disse ordene vi vet at han er med oss i det Allerhelligste sakrament.

Det Allerhelligste Sakrament

Vår Herre er gjemt der og venter på at vi skal komme og besøke Ham, og komme med våre bønner til Ham. Han er der for å trøste oss, og derfor bør vi besøke Ham ofte.

Hvor mye gleder det Ham ikke det lille kvartere som vi stjeler fra våre gjøremål, fra den tiden vi ikke bruker til noe spesielt, for å komme til Ham og be til Ham. Hvilken glede føler ikke vi i Guds nærhet, når vi befinner oss alene ved Hans føtter foran det hellige tabernakel?

St.Paul kirke, Nygardsgt 3,
5015 Bergen, Tlf. 55215951

Alterets sakrament

Når du går inn i enhver katolsk kirke, vil du alltid se noe spesielt – et rødt eller hvitt lys som er tent både dag og natt, ved siden av et lite, tilslørt skap eller en forseggjort dør.

Dette finner du enten i et sidekapell, eller helt i enden av kirken, eller det kan stå på en søyle eller et bord. Du vil ofte se mennesker i bønn i nærheten, som går ned på et kne når de går forbi. Hva er dette? Hvorfor gjør folk det?

Jesu siste ord under det siste måltid

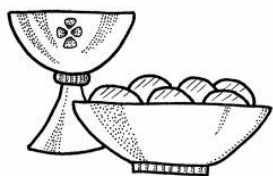
I evangeliene i det Nye Testamentet finner vi en av de viktigste hendelsene i Jesu liv dagen før han døde på korset – den siste nattverd. Ved dette måltidet med sine disipler, fortalte Jesus dem at han ville være med dem til tidenes ende, hver gang de kom sammen på denne måten.

Når han tok brødet, sa han, ” **Dette er mitt legeme,** ” og når han tok kalken med vin, sa han, ” **Dette er mitt blods kalk.** ” Gjennom dette innstiftet Jesus det vi kaller Eukaristien, Herrens måltid, eller messen.

Messen

Messen er den sentrale hendelsen i kristen tilbedelse, og når vi samles for å feire messen, deltar vi oss på en spesiell måte i det Jesus gjorde dagen etter den siste nattverd, når han ofret seg selv på korset. Vi tror dette på grunn av det han sa – i hver messe blir brødet og vinen forvandlet til hans legeme og blod. Derfor er han med oss på en unik og uerstattelig måte hver gang vi kommer til messen.

Det Allerhelligste sakrament i messen

Vi næres av Jesus når vi mottar den hellige kommunion. Fordi Jesus er både Gud og menneske, kommer vi i messen nær Gud selv. Brødet og vinen, som er forvandlet til Jesu legeme og blod blir behandlet med ære og respekt i messen.

Vi viser den kjærligheten og respekten gjennom å knele og gjennom å passe på at det vigslete brødet (hostien) ikke faller ned eller at den vigslete vinen (det hellige blod) ikke søles ut. De er forandret og har blitt hellig, og vi referer til de vigslete skikkelsene som Alterets sakrament, eller det Allerhelligste sakrament.

Kommunion oppbevares og bringes til de syke

Fordi messen er det kristne livs midtpunkt, mister vi noe spesielt hvis vi ikke kan komme til messen. Fra de tidligste tider har det vært viktig å gjøre syke i stand til å motta den hellige kommunion. Noen ganger er slike mennesker nær døden, og ønsker å motta den hellige kommunion i nødsfall – derfor oppbevares det Allerhelligste sakrament på en sikker plass i kirken slik at disse kan motta alterets sakrament.

Denne sikre plassen er *tabernakelet* – et sikkert skap som enten står på et alter eller er bygget inn i en vegg. Vi tror at Jesus er tilstede i sitt legeme i tabernakelet.

Det er derfor du ofte vil se mennesker be til ham foran tabernakelet, og det er grunnen til at vi går ned på ett kne når vi går forbi det, og når vi kommer inn i eller forlater kirken.

Det røde eller hvite lyse brenner i nærheten, natt og dag, for å minne oss på at Jesus er tilstede. Pave Paul VI beskrev en gang tabernakelet som ” *det levende hjerte som banker i våre kirker* ” og den plassen i kirken hvor det står er den helligste delen av kirkebygningen.

Den Hellige kommunion utenom messen

Når vi ber til Jesus i det Allerhelligste sakrament møter vi hans kjærlighet på en måte som er en forlengelse av det møtet med Jesus vi har i messen. Det er tider da, om det ikke er mulig å feire messe, en diakon eller en annen, spesielt utvalgt person, kan gi mennesker Hellig kommunion fra tabernakelet.